

[Korsgaard.]
ning til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, idet han i sin Tale overfor Finansministeren i saa høj Grad opholdt sig ved, at man paa Regnskabet regnede denne Renteudgift for Landmandsbanklaanet til Udgift for snart sagt hele Aaret. Ja, hvad i al Verden skulde man ellers gøre, naar Laanet faktisk ligger saadan, at Betalingsdagen er lige ved at falde ind i Aaret? Hvis man saa vilde camouflere sit Regnskab og sige: Da jeg ikke skal betale det før to Dage efter, at Regnskabet løber ud, regner jeg overhovedet ikke med det, vilde jeg kalde en Regnskabsform af den Art for meget uheldig, og jeg forstaa oprigtigt talt ikke det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Bemærkning om denne Modsvaren paa Formuesiden. At Pengene rent faktisk er brugt i det Regnskabsaar, hvorom der her er Tale, kan der for mig ikke være nogen Tvivl om.

Om det indeværende Finansaar udtalte den højtærede Finansminister overmaade lidt. Jeg vilde om dette Finansaar gerne have Lov til at pege paa et enkelt Punkt, nemlig hvad man kan vente sig af Formue- og Indkomstskatten. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte ved tredje Behandling af Tillægsbevillingsloven, at man paa denne Konto kunde vente en meget betydelig Merindkomst, og jeg udtalte min Glæde over, at det ærede Medlem allerede paa et saa tidligt Tidspunkt kunde udtale sig herom. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at det saa er blevet mig en Skuffelse, at det Finanslovsforslag, som nu er til Behandling, viser nøjagtig den samme Indtægt som den, vi havde regnet med for det foregaaende Aar, og det maa vel betyde, at man for indeværende Aar ikke regner med nogen nævneværdig større Indtægt af Formue- og Indkomstskatten end den budgetterede.

Jeg har dog mine specielle Grunde til at tro, at man kan regne noget højere, idet det er mig bekendt, at der for en enkelt Maaned vil komme meget store Efterbetalinger fra Skattevæsenet paa Grund af visse Skatteyderes tidligere for ringe Betaling af Skat. Det drejer sig naturligvis hverken om 5 eller 10 Mill. Kr., men det drejer sig da i hvert Tilfælde om Millioner.

Jeg kan ikke lade være at ærgre mig en Smule over, at det synes, som om Skæbnen, hver Gang den højtærede Finansminister kommer til, skal spille ham et eller andet særlig heldigt Kort i Hænde. Sidste Gang han kom til, var det Københavns Kommune, der omlagde sit Skattevæsen og ekstraordinært skaffede ham, jeg tror det var henimod 9 Mill. Kr., naturligvis uden

fjerneste Fortjeneste hos den højtærede Finansminister saa lidt som for en hvilken som helst anden Finansminister. Og nu kommer altsaa Skæbnen og skænker ham ogsaa ganske uforudset i hvert Tilfælde ikke helt ubetydelige Beløb. Men bortset fra, at dette i nogen Grad formindsker min Glæde over, at Staten faar de Penge, kan der ikke være nogen Tvivl om, at det er en Fordel for Staten.

Med Hensyn til Skatteparagraffen, der selvfølgelig er den vigtigste, tør jeg ikke udtale mig om, hvorvidt den vil give synderlig mere eller mindre end antaget. Der kan, som den højtærede Finansminister ogsaa bemærkede i sin Fremlæggelsestale, ikke være Tvivl om, at den noksom berømmede, af de tre demokratiske Partier vedtagne Omlægning af Tobaksbeskatningen for indeværende Aar vil give et finansielt set overmaade magert Resultat. Men hvad der i øvrigt bliver det afgørende for indeværende Finansaar som for tidligere, det er jo Statsbanerne, idet der ikke kan være Tvivl om, at Statsbanernes Regnskab for dette Aar ogsaa vil blive væsentlig ringere end angivet paa Finansloven, men alt i alt mener jeg man har Lov til at bedømme indeværende Aar saaledes, at det paa det nærmeste vil give Balance, og jeg henstiller til den højtærede Finansminister, at han, naar han atter faar Ordet, dog er en lille Smule mere tilbøjelig til at sige sin Mening om Forholdene, end han var i sin Fremlæggelsestale.

Om det kommende Finansaar skal jeg kun sige overmaade lidt, og det af den simple Grund, at jeg næsten er tilbøjelig til at betragte Finanslovsforslaget, saaledes som det foreligger, som en Ramme, hvor man maa regne med, at noget skal tages ud, og noget andet skal sættes ind, og hvorledes Tingene saa kommer til at staa til hinanden finansielt, kan man intet vide om; derfor synes jeg ikke, det kan have nogen Interesse at drøfte det sandsynlige Resultat af det foreliggende Lovforslag. En enkelt Ting, nemlig igen Statsbanerne, vil jeg dog gerne pege paa.

Jeg vil gerne pege paa, at ganske vist har den højtærede Finansminister beregnet Statsbanernes Økonomi 5 Mill. Kr. tidligere end efter den Finanslov, vi lever under, men han regner jo dog alligevel med omtrent den samme Indtægt som for i Aar, og da Indtægten i de 5 Maaneder, der er gaaet, kun overstiger Indtægten i de tilsvarende Maaneder i Fjor med et ret ringe Beløb, idet der for de to Hovedgrupper, Person og Gods, er en Merindtægt af 2,3 Mill. Kr. i Forhold til 1928—29, og da Forholdet er det, at man regner med paa Finansloven,